

Duhovne vaje za vsak dan

4 tedni -
po navdihu Charlesa de Foucaulda

Nositi **Jezusa** v svojem srcu

»Urejanje življenja«, tako poimenujejo jezuiti čas, ki ga namenimo duhovnim vajah. Preurediti moje življenje in v središče postavite Jezusa Kristusa. Dovoliti, da me sporočilo evangelija izzove in dovoliti, da me na novo objame Jezusovo usmiljenje. Dovoliti, da me Božja ljubezen prežame do središča mojega srca - da bo Božja ljubezen po meni in mojem življenju vidna v tem svetu.

Te duhovne vaje so navdahnjene **z besedami svetega pisma in s citati svetega Charlesa de Foucaulda**. Načrtovani čas molitve in tišine, oblikujeta prostor, kjer te besede lahko zaživijo. Motiv duhovnih vaj je, da v vsem ravnamo tako, kot bi ravnal Jezus.

Kaj potrebujem?

- Odločitev za opravljanje duhovnih vaj.
- Čas in prostor v mojem vsakdanu.
- Molitev/Jezusa Kristusa.
- Tišino.
- Naravo.

»Sidro« in stalnice vnašajo strukturo in mir v vsakdanje življenje. Tako ima Bog več možnosti, da pride k nam, z drugimi besedami, mi se odpremo, da Bog lahko vstopi v naše življenje.

Zdravilna moč duhovnih vaj za vsak dan

Redni časi molitve ali meditacije so sestavni deli dneva. Omogočajo globoko, zavestno dihanje in zavedanje lastnega telesa, ki nas popelje v sedanost ter vpliva na zmanjšanje stresa in tesnobe.

Gibanje v naravi ustvarja prostor za razmišljanje.

Vedno lahko prosimo za spremstvo duhovnih vaj, pogovori nam pomagajo premagovati morebitne ovire ter ustvarjati skupnost in povezanost z drugimi ljudmi.

Da bi duhovne vaje postale resnično »celostna« izkušnja, lahko v teh štirih tednih izkusimo tudi druge oblike in tako ugotovimo, da smo ustvarjeni po božji podobi ter moramo zato še toliko bolj gledati nase:

- se zdravo prehranjevati,
- si zagotoviti zadostno število ur spanja,
- redno se gibati v naravi (dnevno vsaj 30 minut),
- družiti se z ljudmi, ki so nam dragi,
- ustvarjati ravnovesje med delom in počitkom.

Waltraud Kraus-Gallob

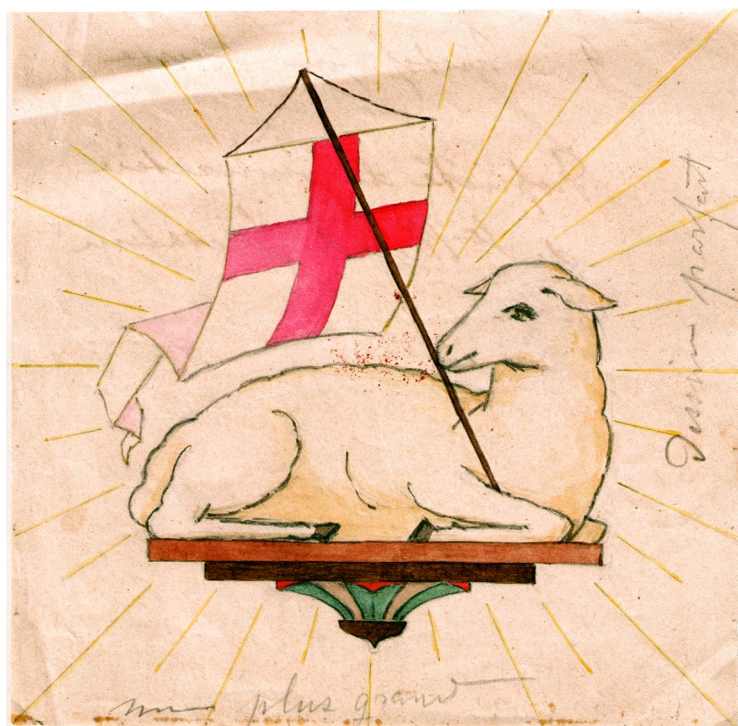
Kazalo

Katholische Kirche Kärnten
KATOLIŠKA CERKEV KOROŠKA
BISCHÖFLICHES SEELSORGEAMT

Referat für
Spiritualität

Ustvariti dobre pogoje	04
Na poti s skupino	05
Zdravilni vdih	06
Prvi teden	08
Drugi teden	09
Tretji teden	10
Četrty teden	11
Kdo je bil Charles de Foucauld?	13
Duhovne besede Charlesa de Foucaulda	15
Dodatne informacije	16
Viri	16
Kolofon	16

Risba Charlesa de Foucaulda – »Agnus dei«

Splošno

1. teden

2. teden

3. teden

4. teden

Ustvariti dobre pogoje

Podlage

Večer pred začetkom vsakega tedna v celoti preberite tedenski impulz. Na kraju molitve imejte vedno pripravljen impulz, svoj dnevnik in pripomočke za pisanje. Zjutraj izberite del impulza, ki ga želite meditirati. Pri enem delu (npr. svetopisemskem odlomku) lahko ostanete tudi ves teden in presenečeni boste, kako različno bodo besedila dnevno delovala na vas.

Dnevnik duhovnih vaj

Vse, kar potrebujete je zvezek - lahko ga oblikujete z ljubeznijo - ali pa kupite čudovit dnevnik, ki ga boste uporabljali tudi po končanih duhovnih vajah. Duhovne vaje so velikokrat čas številnih sprememb. Dobro je, da si zapišemo notranje občutke, misli in spoznanja. V dnevnik lahko zapišete stavek, besedo iz evangelija, citat ali celo vprašanja, ki vas trenutno zaposlujejo.

Kraj

Za vsakodnevno molitev (20 minut) poiščite prostor, kjer se počutite udobno in kjer vas nihče ne moti. To je lahko doma (v hiši ali stanovanju): udoben sedež, sveča, ikona ... material za pisanje, podlage duhovnih vaj in vaš dnevnik. Prav tako lahko najdete miren prostor tudi v naravi ali v cerkvi.

Čas

Dobro je, da si za molitev izberemo čas, ki ostal nespremenjen. To je »sveti čas«, ki pripada samo vam in v katerem se z vsem svojim bitjem prepustite Božjemu ljubečemu pogledu. V pomoč vam je lahko budilka, ki vas bo opozorila na konec molitve, vi pa se lahko tako resnično prepustite. Prosite svoje družinske člane ali sostanovalce, naj vas v tem času ne motijo.

Pogovori

Če menite, da bi se o svojih izkušnjah duhovnih vaj radi z nekom pogovorili, poiščite osebo, ki ji zaupate in je v vaših očeh dober poslušalec in vas ceni.

Duhovno spremstvo

V času duhovnih vaj si lahko poiščete tudi duhovno spremstvo. Seznam usposobljenih oseb lahko dobite na Referatu za duhovnost: 0676/8772-2408.

Na poti s skupino

Spodbudno spoznanje je lahko, če na tej poti najdemo »somišljenike« in se enkrat tedensko srečamo k skupni molitvi ali izmenjavi izkušenj.

- Razmislite, koga v krogu vaših prijateljev in znancev in/ali v vaši župniji bi zanimale duhovne vaje.
- Ko najdete nekaj oseb, se dogovorite za dan v tednu, ko se boste srečali kot skupina.
- Poiščite prostor, kjer boste lahko skupaj v miru molili in se pogovarjali (župnijsko dvorišče, dnevna soba ...).
- Srečanja lahko začnete in/ali končate s majhno agapo.
- Naj bodo srečanja skupine čim bolj preprosta.

Umirite se – nekaj vdihov v tišini

Pesem, npr.: »V Gospodu je moja moč«

Začetna molitev, npr.:

Jezus Kristus, odpri naša srca za tvojo besedo.

Dovoli nam, da prepoznamo, kaj nam želiš povedati.

Blagoslovi našo povezanost in spremljaj naše notranje in zunanje poti. Amen.

Svetopisemski del (tedenska svetopisemska besedila)

- Kratka tišina.
- Branje svetopisemskega odlomka (voditelj/ica).
- Ponovite posamezne besede ali stavke, ki vas nagovorijo (vsi).
- Ponovno preberite svetopisemski odlomek (voditelj/ica).
- Pogovor (brez razprave!).
- Kaj se me dotakne v tem besedilu?
- Kako to besedilo vodi moje duhovne vaje?
- Katera vprašanja in ovire se mi porajajo?
- ...

Zaključek meditacije

V: Slava Očetu, Sinu in Svetemu Duhu.

O: Kakor je bilo na začetku, tako zdaj in vselej vekomaj. Amen.

Kratka molitev v tišini.

Oče naš (skupno)

Blagoslov

V: Jezus Kristus, blagoslovi nas in nas ohrani, naj tvoje obličje sije nad nami in podari nam svoj mir. Amen

Pesem (nadaljevanje prejšnje pesmi)

Zdravilno dihanje ...

... zjutraj

Dan začnite z molitvijo ca. 20 minut.

priprava

Usedem se na svoje molitveno mesto in nekaj trenutkov pozornost namenim dihanju. Popolnoma sem tukaj in zdaj, ter v Božji navzočnosti.

znamenje križa

molitev:

Bog,
izročam se ti
v brezmejnem zaupanju.
Daj mojemu srcu modrost in spoznanje.
Daj mi živeti tako,
da bo tvoja ljubezen sijala skozi mene
in izžareva v ta svet.

branje

Izbrano besedilo berem pozorno in zbrano.

meditacija

Kateri občutki se porajajo v meni ob molitvi in premišljevanju Božje besede?
Predstavljam si Jezusa, ki sedi ali stoji ob meni: odprem mu svoje srce ...

zaključek

- Oče naš
- Znamenje križa

pisanje

To besedo ali ta stavek želim danes ohraniti v srcu ...

... opoldan

zavestno zaznavanje

V vsakdanjem življenju si zvestno vzemite čas za kosilo.. (Ne glede na to, kje se trenutno nahajate).

Nekaj trenutkov opazujte kako ste, kaj počnete, kaj vidite, opazujte svoj dih zdaj in tukaj, sredi vsakdanjega vrveža - v ljubeči Božji navzočnosti.

... zvečer

Molitev ljubeče pozornosti

Prižgem svečo in se v tišini usedem.
Ohranim nekaj vdihov TIŠINE.

znamenje križa

V Božji usmiljeni navzočnosti
pustim, da se dogodki preživetega dne ponovno odvijajo pred menoj:

- Kateri občutki, srečanja se mi porajajo?
- Veselje, hvaležnost ...
- Žalost, bolečina ...

Ta dan in vse, kar sem doživel/a, izročim v Božje roke.

molitev:

Jezus Kristus,
zahvaljujem se ti za današnji dan.

Ozdravi, kar boli.
Daj mi pogum, da vztrajam, kjer je to potrebno,
da bi se razmere lahko spremenile.

Prosim za odpuščanje, kadar sem postal/a krivičen/krivična.

Jezus Kristus,
ti veš, kaj je potrebno zame in za ta svet.
Na poti nas ne puščajš samih.

Zahvaljujem se ti in polagam ta dan in
vse, s čimer sem se srečal/a,
v tvoje roke.
Amen.

Risba Charlesa de Foucaulda
– »Sveta družina, angeli, Janez Krstnik,
Peter, Pavel. Opombe v francoščini.«

Prvi ted – videti

Evangelij po Marku 10,46–52

Prišli so v Jeriho. Ko je s svojimi učenci in s precejšnjo množico odhajal iz Jerihe, je slepi berač Bartimáj, Timájev sin, sedel ob poti. In ko je slišal, da je to Jezus Nazarečan, je začel vpiti in govoriti: »Jezus, Davidov sin, usmili se me!« Mnogi so ga grajali, naj umolkne, on pa je še glasneje vpil: »Davidov sin, usmili se me!« Jezus je obstal in rekel: »Pokličite ga!« Poklicali so slepega in mu rekli: »Le pogum, vstani, kliče te!« Odvrzel je svoj plašč, skočil pokonci in pohitel k Jezusu. Jezus ga je vprašal: »Kaj hočeš, da ti storim?« Slepemu je dejal: »Rabuní, da bi spregledal!« Jezus mu je rekel: »Pojdi, tvoja vera te je rešila!« Takoj je spregledal in šel po poti za njim.

Razmišljanje ob odlomku:

Slepota Bartimaja pomeni tudi številne »slepe pege« v naših življenjih. Pogosto se kažejo v enem ali drugem hrepenenju, ki pride na dan - največkrat takrat, ko nam to sploh »ne ustreza«. Povabilo za 1. teden duhovnih vaj je, da izsledimo ta hrepenenja in potrebe ter jim naredimo prostor. V času molitve jih izročimo Bogu in pustimo, da jih obseva njegov ljubeč pogled.

Citat Charlesa de Foucaulda:

»Kontemplacija Jezusove ljubezni do nas je vir stalnega upanja. Vse, kar izvira iz njegovega srca, vse, kar naredi vidno njegovo ljubezen do nas, nas kliče k upanju.«

Vprašanja:

Odnos z Bogom:

- Katero hrepenenje mojega srca kliče Jezusa Kristusa?

Odnos do sebe:

- Kaj si želim videti? Kam v mojem življenju želim usmerjati pogled? V svetu?

Odnos do soljudi:

- V katerih situacijah doživljam spodbude s strani sočloveka? Ali jih lahko sprejemem?
- Kako se počutim, ko čutim nezadovoljstvo drugih?
- Kaj mi pomaga, da vse to lahko premagam?

Drugi teden – molitev

Evangelij po Luku, 11,1-4

Nekoč je Jezus na nekem kraju molil. Ko je nehal, mu je eden izmed njegovih učencev dejal: »Gospod, nauči nas moliti, kakor je tudi Janez naučil svoje učence.« Rekel jim je: »Kadar molite, recite: Oče! Posvečeno bodi tvoje ime. Pridi tvoje kraljestvo. Naš vsakdanji kruh nam dajaj od dne do dne in odpusti nam naše grehe, saj tudi sami odpuščamo vsakomur, ki nam je dolžan, in ne vpelji nas v skušnjava«.

Razmišljanje ob odlomku:

Naša molitev je »vzdrževanje odnosa« z Bogom. Tako kot vsak človeški odnos pozna različne »kvalitete« skupnega bivanja, tako je tudi z molitvijo. Kristjani ne verujemo »v nekaj«, ampak je naša vera odnos - vse svoje življenje povezujemo z vseobsegajočo ljubeznijo, ki jo imenujemo Bog. Celotno naše življenje je sestavljeno iz sprejemanja Božje ljubezni in s svojim bivanjem odgovoriti nanjo.

Citat Charlesa de Foucaulda:

»Vsak pogovor duše z Bogom je **molitev**, tudi to stanje duše, ki gleda na Boga brez besed, ampak je popolnoma zaposlena z njegovim gledanjem, medtem ko mu sporoča svojo ljubezen, pogledom, z nemimi ustnicami, brez misli ... Najboljša molitev je molitev, ki je najbolj napolnjena z ljubeznijo. Ta je še toliko boljša, če je v pogledu duše več ljubezni, bolj nežna in ljubeča je duša pred svojim Bogom ...«

Vprašanja:

Odnos z Bogom:

- Kdo je zame Bog?
- Kakšno vlogo igra Bog v mojem življenju – pri mojih vsakodnevnikih odločitvah?

Odnos do sebe:

- Kdaj lažje in kdaj težje molim?
- Kateri način molitve je moj?
- Kako se je moja molitev v teku življenja spremenila?

Odnos do soljudi:

- Kaj pomeni moja vera v Boga za moje odnose z drugimi ljudmi, družino, prijatelji, sodelavci v službi ...

Tretji teden – pripovedovanje

Evangelij po Janezu 20, 11–18

Marija pa je stala zunaj pred grobom in jokala. Med jokom se je sklonila v grob in zagledala dva angela v belih oblačilih. Sedela sta eden pri vzglavju in eden pri vznožju, kjer je bilo položeno Jezusovo telo. Rekla sta ji: »Žena, zakaj jokaš?« Dejala jima je: »Mojega Gospoda so odnesli in ne vem, kam so ga položili.« Ko je to rekla, se je obrnila in zagledala Jezusa. Stal je tam, pa ni vedela, da je Jezus. Jezus ji je rekel: »Žena, zakaj jokaš? Koga iščeš?« Mislila je, da je vrtnar, in mu rekla: »Gospod, če si ga ti odnesel, mi povej, kam si ga položil, in ga bom jaz odnesla.« Jezus ji je dejal: »Marija!« Ona se je obrnila in po hebrejsko rekla: »Rabuní« (kar pomeni Učitelj). Jezus ji je rekel: »Ne oklepaj se me! Kajti nisem še šel gor k Očetu; pojdi pa k mojim bratom in jim povej: ›Odhajam gor k svojemu Očetu in vašemu Očetu, k svojemu Bogu in vašemu Bogu.‹« Marija Magdalena je šla in učencem sporočila: »Gospoda sem videla,« in to, kar ji je povedal.

Razmišljanje ob odlomku:

Marija iz Magdale stoji ob grobu svojega prijatelja Jezusa in se prepušča solzam. V svoji žalosti in nujnih vprašanjih, ki jo vso zaposlujejo Jezusa ne more prepoznati, čeprav ga vidi. Njena žalost se lahko spremeni šele, ko jo Jezus pokliče po imenu: »Marija«. Ta »klic po imenu« ji seže v srce in ji omogoči preobrazbo in spoznanje. Pot iz smrti v življenje je odprta. To sporočilo lahko posreduje naprej - velja za vse ljudi.

Citat Charlesa de Foucaulda:

»**Učeništva** ne morete ločiti od ljubezni. ... v tem je skrivnost mojega življenja. Svoje srce sem izgubil v Jezusu iz Nazareta, ki je bil pred tisoč devetsto leti križan in moje življenje ni nič drugega kot ga posnemati tako, kot zmorem v svoji šibkosti.«

Vprašanja:

Odnos z Bogom:

- Kako doživljam Boga v trpečih preizkušnjah življenja?
- Kaj za moje vsakdanje življenje pomeni sporočilo o vstajenju?

Odnos do sebe:

- Kaj pomeni, da sem edinstven/a - da me Bog kliče po imenu?

Odnos do soljudi:

- Ali lahko vidim in nosim solze soljudi?
- Ali lahko govorim o upanju in odnosu do Boga?
Kdaj je pričevanje zame težje in kdaj lažje?

Četrty teden – na poti

Evangelij po Luku 24, 13–35

In glej, prav tisti dan sta dva izmed njih potovala v vas, ki se imenuje Emavs in je šestdeset stadijev oddaljena od Jeruzalema. Pogovarjala sta se o vsem tem, kar se je zgodilo. In medtem, ko sta se pogovarjala in razpravljala, se jima je približal sam Jezus in hodil z njima. Njune oči pa so bile zastrte, da ga nista spoznala. Rekel jima je: »O kakšnih rečeh se pogovarjata med potjo?« Žalostna sta obstala in eden izmed njiju, ki mu je bilo ime Kleopa, mu je odgovoril: »Si ti edini tujec v Jeruzalemu, ki ne ve, kaj se je tam zgodilo te dni?« »Kaj neki?« je rekel. Dejala sta: »Kar se je zgodilo z Jezusom Nazarečanom, ki je bil prerok, mogočen v dejanju in besedi pred Bogom in vsem ljudstvom; kako so ga naši veliki duhovniki in poglavarji izročili v smrtno obsodbo in ga križali. Mi pa smo upali, da je on tisti, ki bo odkupil Izrael. Vrh vsega pa je danes že tretji dan, odkar se je to zgodilo. Vsi iz sebe smo tudi zaradi nekaterih žena iz naših vrst. Ko so bile zgodaj zjutraj pri grobu in niso našle njegovega telesa, so se vrnile in pripovedovale, da so imele celó videnje angelov, ki so dejali, da živi. Nekateri izmed naših so šli h grobu in so našli vse takó, kakor so pripovedovale žene, njega pa niso videli.« In on jima je rekel: »O nespametna in počasna v srcu za verovanje vsega, kar so povedali preroki! Mar ni bilo potrebno, da je Mesija to pretrpel in šel v svojo slavo?« Tedaj je začel z Mojzesom in vsemi preroki ter jima razlagal, kar je napisano o njem v vseh Pismih. Medtem so se približali vasi, kamor so bili namenjeni. On pa se je delal, kakor da gre dalje. Silila sta ga in govorila: »Ostani z nama, kajti proti večeru gre in dan se je že nagnil.« In vstopil je, da bi ostal pri njiju. Ko je sédel z njima za mizo, je vzel kruh, blagoslovil, ga razlomil in jima ga dal. Tedaj so se jima odprle oči in sta ga spoznala. On pa je izginil izpred njiju. In rekla sta drug drugemu: »Ali ni najino srce gorelo v naju, ko nama je po poti govoril in odpiral Pisma?« Še tisto uro sta vstala in se vrnila v Jeruzalem ter našla zbrane enajstere in tiste, ki so bili z njimi. Govorili so, da je bil Gospod resnično obujen in se prikazal Simonu. Tudi ona dva sta pripovedovala, kaj se je zgodilo na poti in kako sta ga prepoznala po lomljenju kruha.

Razmišljanje ob odlomku:

Pripoved o Emavsu opisuje še eno preobrazbo Jezusovih učencev. Od nerazumljivega, razočaranja do prepoznanja prisotnosti Vstalega. Izkušnja spremljanja, tudi ko se zdi, da je vsega konec. »Goreče srce«, ki ga je bilo mogoče zaznati že na poti, se okrepi pri skupnem obroku in ob lomljenju kruha. Njune oči so se odprle - videla sta Božjo navzočnost.

Citat Charlesa de Foucaulda:

»Kjer sta dva ali trije zbrani v mojem imenu, tam sem jaz sredi med njimi ...«

»Kakšno upanje. **Jezus** prihaja med nas, da bi nam prisluhnil, nas rešil, nam dal vse kar potrebujemo. Če je nahranil pet tisoč ljudi, bo nahranil tudi nas ... Imejmo torej upanje. Kajti Jezus nam daje vse, on je dobrota v osebi, od nas pa je odvisno ali bomo negovali dobroto v vsej njeni polnost.«

Vprašanja:

Odnos z Bogom:

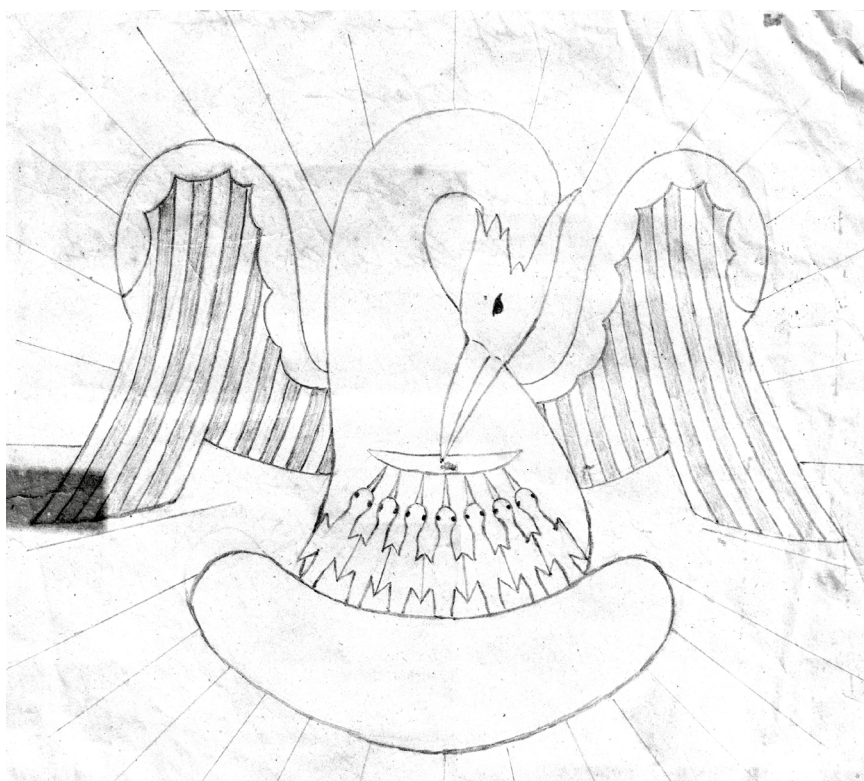
- Katere besede iz Svetega pisma se dotaknejo mojega srca?
- Kakšen pomen ima evharistija v mojem življenju?

Odnos do sebe:

- Kdaj so pogovori s soljudmi zame zdravilni?
- Za katere sopotnike/sopotnice v mojem življenju sem posebno hvaležen/hvaležna?

Odnos do soljudi:

- Kdaj znam dobro poslušati?
- Kaj v življenju zares pomeni »deliti kruh«?
- S kom trenutno hodim del moje življenjske poti?

Risba Charlesa de Foucaulda
– »Jezus Kristus kot pelikan,
ki hrani svoje mladiče«

Kdo je bil **Charles de Foucauld**?

15. maja je papež Frančišek v Rimu razglasil Charles de Foucauld za svetnika. Kdo je »novi« svetnik in kakšen je njegov pomen za Cerkev, za kristjanke in kristjane v današnjem času?

Charles se je rodil 15. septembra 1858 v verni družini v Strasburgu. Že zelo zgodaj izgubi oba starša, kar ga je zaznamovalo za vse življenje. Odraščal je skupaj z mlajšo sestro, zanju je skrbela teta in njena družina. Kljub temu njegovo odraščanje zaznamujejo notranji nemir in zunanji upor. Izgubi odnos do vere in živi zelo razuzdano/razkošno življenje, kar mu omogoča bogata zapuščina staršev. Nikoli ne izgubi stika s svojo družino - zlasti z devet let starejšo sestrično Marie, ki je njegova zaupnica in prijateljica vse do konca njegovega življenja ter mu omogoči, da spet najde pot k Bogu. Vedno je bila tu zanj, ga spremljala in mu nudila čas za številne pogovore ter na nevsiljiv način spremlja njegov notranji boj in iskanje.

Med služenjem vojaškega roka in na svojih raziskovalnih potovanjih, je srečeval pobožne muslimane. Njihova predanost Bogu je na mladeniča naredila močan vtis, ki se ga ni mogel otresti. Njegov osebni verski boj se izraža v ponavljajoči se molitvi: »Bog, če obstajaš, daj, da te spoznam!«

Marie mu omogoči srečanje z opatom Huvelinom. Charles želi prejeti napotke h krščanski veri - opat Huvelin ga prosi, naj opravi življenjsko spoved in prejme sveto obhajilo. Ta izkušnja se ga globoko dotakne in postane prelomnica v mladeničevem življenju: »Tako, ko sem začutil, da Bog obstaja, sem želel živeti samo zanj.«

Abbé Huvelin je vedno znova spremljal Charlesovo pot z veliko preudarnostjo in modrostjo. Charlesu je bilo jasno, da bo postal redovnik. Vstopil je v red trapistov, katerega nekaj let pozneje ponovno zapusti.

Leta 1896 prične s študijem teologije v Rimu, nato pa odide v Nazaret, kjer je delal kot hišni pomočnik v samostanu klaris. Leta 1901 je bil v Franciji posvečen v duhovnika. Ponovno je odpotoval v Alžirijo, kjer je bil že med služenjem svojega vojaškega roka. Nastanil se je pri Turaregih v Tamanrassetu in v svoji meniški celici uredil tuareško-francoski slovar. Pri branju Svetega pisma se vedno znova zadržuje pri odlomkih o Pricili in Akvili, ki sta spremljala apostola Pavla na njegovih misijonskih potovanjih in pozneje samostojno delovala kot misijonarja. Njegova razmišljanja pripeljejo Charlesa, kar je bilo takrat nenavadno, do prepričanja, da mora biti »vsak kristjan apostol«. »Vedno bolj ugotavlja, da laični misijonarji niso začasna rešitev, temveč idealni graditelji Božjega kraljestva.«

Skica Charlesa de Foucaulda
»Pogled na Nazaret«

Leta 1916 so med vojnimi nemiri vdrl v njegovo meniško celico, kjer so uporniki iskali hrano in orožje. Med napadom je mlad upornik ubil Charlesa. Pokopljejo ga kot je želel, v preprostem grobu z lesenim križem, v bližini njegove celice.

Ne doživi razcveta svojega »semena« v obliki duhovniške družine. Od leta 1933 so se oblikovale različne skupnosti z enakim vodilom:

»Kar koli ste storili enemu od teh mojih najmanjših bratov [sester], ste meni storili.«

Charles de Foucauld je ob teh besedah evangelija dejal, da ga noben drug evangelij ni tako nagovoril kot ravno ta.

Spominska plošča Charlesa de Foucaulda v Viviersu, Francija

Foto: Jean-Louis Zimmermann, CC BY 2.0

Duhovne besede Charlesa de Foucaulda

Evharistija

Charles de Foucauld v evharistiji črpa moč za svoje življenje.
Tu zasije skrivnost Boga in postane »otipljiva«.

Češčenje

Evharistično češčenje je izraz ljubezenskega odnosa Boga z nami. V nenamernem BITI TU pred Bogom je naše življenje urejeno v ljubečem pogledu na Božjo ljubezen in usmiljenje. o premišljevanje je vir aktivnega življenja sredi izzivov vsakdanjega življenja.

Nazaret

Jezus je v Nazaretu živel vsakdanje, neopazno življenje. Njegov odnos z Bogom je postal bistven v srečanju z zapostavljenimi in izobčenimi ljudmi tedanjega časa.

Za skupnosti v duhu Charlesa de Foucaulda »Nazaret« pomeni, da sredi sveta iz sporočila Božjega Kraljestva nekaj odkrijemo in živimo:

- vsakdan malih/skromnih ljudi, njihove skrbi in potrebe, njihove življenjske in delovne razmere,
- božjo bližino v neopaznih in vsakdanjih stvareh,
- življenje v vsakodnevni pogojih, sredi sveta v deljenju veselja in trpljenja ter v medsebojni solidarnosti
- in se skupaj z revnimi zavzemamo za pravičnost.

Puščava

Poleg tega, da je puščava kraj razmišljanja, je za Charlesa de Foucaulda tudi kraj neplodnosti in stiske: »Naša naloga je delati dobro ljudem, ki so se neprosto voljno znašli v času puščave in jim lajšati njihove stiske.«

»Enkrat moraš prečkati puščavo in v njej prebivati, da lahko prejmeš Božjo milost. Ta tišina, to zbiranje, to odganjanje vsega, kar ni Bog, je potrebno za naše srce, da lahko Bog v njem vzpostavi svoje kraljestvo in ustvari intimno povezanost z nami. Pozneje bomo obrodili natanko toliko sadov, v kolikor se bo v nas izobrazil notranji človek. Človek lahko posreduje le to, kar ima.«

Revizija življenja

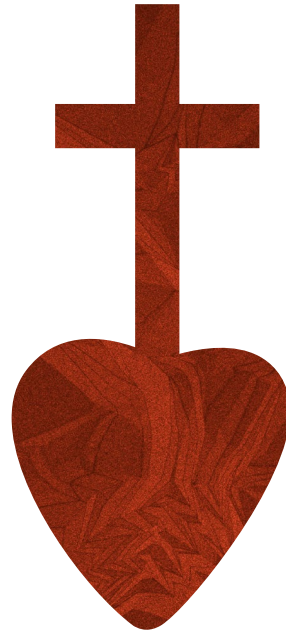
Ker ni vedno lahko prepoznati, kaj je Božja volja in kje sledimo svojim lastnim zamislim, je treba o tem občasno razmisliti in po potrebi z ljubeznijo popraviti. »Potrebno je, ko se ozremo nazaj na določeno obdobje življenja, da spoznamo v duhovnem življenju, v srečanjih, v problemih bistvo vsakdana in smernice, ki se pokažejo za sedanjost in prihodnost. Potrebno je tudi, da smo odprti ali postajamo vedno bolj odprti za novo, za negotove korake v zaupanju v Boga.« Dnevi puščave ali duhovne vaje v skupnosti so lahko čas za razmislek o življenju.

Več informacij o Charlesu de Foucauld:

<https://www.charlesdefoucauld.de/index.php/charles-de-foucauld>

https://de.wikipedia.org/wiki/Charles_de_Foucauld

https://www.heiligenlexikon.de/BiographienC/Charles_de_Foucauld.htm

Viri:

- Bibelstellen aus der Gute-Nachricht-Bibel
- Sehnsuchtswege – an SEINER Hand, Exerzitien im Alltag, Echter Verlag.
- Hoffmann-Herreros, Johann: Charles de Foucauld, Der Zukunft auf der Spur, Topos Taschenbuch Bd.1058, Verlag Matthias Grünewald 2016.
- Knapp, Andreas: Wer alles gibt, hat die Hände frei; Mit Charles de Foucauld einfach leben lernen; 2021 e-Book-Ausgabe; Verlag Droemer Knaur, München.
- <https://www.charlesdefoucauld.de/index.php/charles-de-foucauld>.

Kolofon:

Založnik: Referat za duhovnost/Referat für Spiritualität krške škofije

Avtorica in F.d.l.v.: Waltraud Kraus-Gallob

Prevod: Frančiška Trpin Jelovčan

Oblikovanje in tisk: Druck- & Kopiezentrum des Bischöflichen Seelsorgeamtes,

Tarviser Straße 30, 9020 Klagenfurt / Celovec

Klagenfurt / Celovec, 2023